

Mkb brandt zijn vingers niet aan nieuwe regeling voor werkkosten

Klaas Broekhuizen
Amsterdam

Het midden- en kleinbedrijf schrikt nog altijd terug van de nieuwe regels voor het fiscaal vriendelijk verstrekken van onder meer computers en telefoons aan werknemers. Na een overgangstermijn van drie jaar houden bijna alle mkb'ers vast aan de oude regels voor onbelaste vergoedingen of werkkosten. De bezwaren tegen de nieuwe regeling zijn talrijk en divers.

Dit blijkt uit een onderzoek van de Erasmus Universiteit Rotterdam, dat is verricht in opdracht van Nemacc, een kenniscentrum van de Erasmus Universiteit en de Nederlandse Beroepsorganisatie van Accountants. De conclusies komen vlak voordat staatssecretaris Eric Wiebes van Financiën aan de Tweede Kamer laat weten hoe hij de wet voor het betalen in natura definitief wil aanpassen. Per 1 januari 2015 moeten alle bedrijven overstappen. Dat is al een jaar later dan in 2011 werd afgesproken.

Volgens de onderzoekers Frank Werger en Peter Kavelaars komt de verplichte overstap naar de zogenoemde werkkostenregeling er wel, maar ligt nog eens een jaar uitstel tot 2016 voor de hand. Het oude en nieuwe systeem werken prima naast elkaar, is hun stelling, en om de belangrijkste bezwaren weg te nemen kan beter meer tijd worden genomen.

De werkkostenregeling werd in 2011 gepresenteerd als een verlichting van de administratieve lasten voor werkgevers. Maximaal 1,5% van de loonsom bij een bedrijf mag zonder belasting in producten in natura worden betaald. Daarnaast zijn er gerichte vrijstellingen voor bijvoorbeeld woon-werkverkeer en zogenoemde 'nihilwaarde-ringen' voor onder meer noodzakelijk gereedschap. VNO-NCW wees de argumentatie onmiddellijk van de hand en inmiddels denken alle werkgevers dat hun administratie er alleen maar ingewikkelder door wordt.

Van de in het rapport opgesomde zestien bezwaren noemt Frank Werger de belangrijkste het werkplekriterium, de concernbenade-

Voor een feestje in het café op de hoek in plaats van op de werkplek, geldt de vrijstelling niet

Nieuwe regeling Consequenties

De werkkostenregeling is nog jong, maar bedrijven hebben er toch al mee leren spelen. Tot 1,5% van het loon mogen goederen belastingvrij worden geschonken. Als aan het eind van het jaar blijkt dat er nog ruimte is binnen die 1,5%, wordt door sommige bedrijven een deel van de bonus belastingvrij geschonken. Werknemers zijn dan blij, en de werkgever wordt er niet armer van.

ring en de verantwoordelijkheid voor het systeem. Een afscheidsfeest op de werkplek valt onder de regeling. Gebeurt het bij het café om de hoek, dan geldt de vrijstelling niet en kost hetzelfde feestje van €1000 in één klap €1800.

Alleen voor de Belastingdienst is de nieuwe regeling vriendelijker en goedkoper, en dat weegt voor Wiebes vanzelfsprekend zwaar, stelt Kavelaars.

Voor grotere bedrijven is het wenselijk de vrijstelling van de verschillende bv's als concern te consolideren. Kleine bedrijven die hun financiële en loonadministratie uitbesteden, moeten voortdurend overleggen hoe een bepaalde kostenpost te interpreteren. 'De bloemenman legt één nota neer voor het boekje op de balie, voor de bossen in de directeurskamer en voor de zieke werknemer en de jarige', zegt Werger. 'Hoe moet die bon administratief worden verwerkt?', vraagt hij zich retorisch af.

Financiën suggereerde vorig jaar als vereenvoudiging dat de werkgever wel kan bepalen wat noodzakelijk is voor een werknemer. Kavelaars juicht een bedrijfstakingbenadering toe, want werknemers hebben uiteenlopende behoeften aan 'noodzakelijk gereedschap'. Dit geeft echter problemen vanuit het principe van gelijke behandeling. 'Bovendien duurt het weer jaren voor helder is wat wel en niet onder zo'n nieuw criterium valt.'

De overheid en flink wat grote bedrijven hebben de nieuwe regels al ingevoerd. Als de Belastingdienst er voordeel bij heeft en als bij die grote bedrijven meer dan de helft van alle werknemers werkt, zal Wiebes de nieuwe regeling vermoedelijk doordrukken, verwachten de twee fiscalisten.

